

ge opfattelser fandt også udtryk i stemmetalene, idet vedtagelsen skete med 88 stemmer for, 70 imod, mens 5 hverken stemte for eller imod.

(3). En stedfortræder, der blev indkaldt som midlertidigt medlem, men som ca. 3 år forinden for spirituskørsel i medfør af færdselslovens § 117, stk. 1, jfr. § 53, stk. 1, var idømt hæfte i 10 dage, og som var frakendt førerbeviset for et tidsrum af 1 år og 6 måneder.

I udvalgets betænkning (Folketingstidende 1980-81, tillæg B, sp. 131) udtalte et flertal, at det

»ser med betydelig strengthed på overtrædelse af færdselsloven ved kørsel i spirituspåvirket tilstand, men kan i det konkrete tilfælde indstille mandatet til godkendelse.«

Flertallets indstilling blev vedtaget af folketinget med 110 stemmer mod 20 (Folketingets forhandlinger 1980-81, sp. 2270).

(4). Et medlem, der var fundet skyldig i overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 2, og straffet med en bøde på 63.700 kr. med forvandlingsstraf af hæfte i 20 dage.

Udvalget til valgs prøvelse afgav betænkning den 7. december 1982 (Folketingstidende 1982-83, tillæg B, sp. 707).

I betænkningen udtalte et flertal, at det ikke fandt, at den pågældende havde mistet sin valgbarhed, og at det derfor ikke gjorde indstilling om fortabelse af mandatet.

Et flertal inden for det ovennævnte flertal udtalte yderligere for sit vedkommende følgende:

»Det må af hensyn til det politiske livs sundhed anses for vigtigt, at folketingets medlemmer udviser stor korrekthed med hensyn til deres økonomiske forhold, ikke mindst deres økonomiske forpligtelser over for samfundet.

Det må derfor også betragtes med stor alvor, at et medlem – selv om der ikke foreligger forsæt – er dømt for ved grov uagtsomhed at have overtrådt skattekontrolloven og er straffet med en bøde på 63.700 kr.

På denne baggrund har det her nævnte flertal nøje overvejet og vurderet den foreliggende sag og er herefter kommet til den opfattelse, at der dog i den konkrete sag

foreligger sådanne momenter, at man ud fra en samlet vurdering af den begåede handling ikke mener, at denne bør føre til en værdighedsfortabelse som medlem af tinget.

Flertallet gør derfor ikke indstilling om NNs fortabelse af valgbarhed.«

Et mindretal indstillede derimod, at den pågældendes mandat bortfaldt som følge af, at han havde mistet sin valgbarhed, idet han efter mindretallets opfattelse havde gjort sig skyldig i en handling, der i almindeligt om-dømme gjorde ham uværdig til at være medlem af folketinget. Mindretallet begrundede sin indstilling således:

»Det er nødvendigt for det politiske livs sundhed, at de enkelte folketingsmedlemmer udviser stor påpasselighed og hæderlighed med hensyn til deres personlige økonomiske forhold. Dette gælder ikke mindst ved økonomiske forpligtelser over for samfundet.

Vedrørende det konkrete tilfælde bør specielt fremhæves, at folketingets medlemmer må udvise stor korrekthed for ikke at afsvække befolkningens respekt for vor skattelovgivning.

Efter en samlet, konkret vurdering af den begåede handling har NN tilsidesat de krav, man bør stille til et folketingsmedlem med hensyn til at efterleve de af folketinget vedtagne lovbestemmelser.«

Mindretallets indstilling kom til behandling i tinget den 14. december 1982 (Folketingets forhandlinger 1982-83, sp. 3245), hvor den – uden at nogen forud havde ønsket ordet – forkastedes, idet 36 stemte for, 122 imod, mens 6 hverken stemte for eller imod.

c. For det tredje har *tinget* i 3 tilfælde taget stilling til valgbarhedsspørgsmålet i forbindelse med den almindelige godkendelse af mandaterne efter nyvalg til folketinget.

I alle tre tilfælde indstillede udvalget, at de pågældendes mandater godkendtes, og dette vedtoges derefter af tinget. Det drejede sig om følgende:

(1). Et medlem, der for overtrædelse af skattelovgivningen havde vedtaget at betale en bøde til staten og kommunen på henholdsvis 2.300 kr. og 900 kr. for groft uagtsomt forhold vedrørende indskomståret 1971. Bøden